

Školoiviny

Ročník: 11

číslo: 1

Školský rok: 2013/ 2014

*Keď Boh otvoril okno na nebi,
opýtal sa ma: „Aké je tvoje
vianočné pranie?“ Odpovedal
som: „Pane, prosím, staraj sa o
rodinu, ktorá číta túto správu a
daj jej zdravia a lásky po celý
budúci rok.“*

Obsah

Obsah	2
Riaditeľňa	3- 4
Biele pastelky.....	5
Divadlo v škole.....	6
Jeseň v škole.....	7
Ekologický deň.....	8
Halloweenska výzdoba.....	9
Halloween.....	10
Rozhovor.....	12
Čardášová princezná.....	13
Parchoviansky kaštieľ.....	14-15
Zlatá brána.....	16- 18
Romano slovos.....	19
Vianočná škola.....	20
Vianočné básne.....	21- 23
Vinše.....	24- 25
Mikuláš.....	26- 29
Omal'ovánka.....	30
Rozmýšľaj hlavička.....	31

Vít'azné meno nášho maskota: „Školko- šmolko“

.....

Školoviny: adresa redakcie: ZŠ Parchovany, Hlavná 462, 076 62, redakčná rada:
šéfredaktor: Mgr. Ján Bača, redaktori: Kristína Šepeláková- kika, Patrícia
Tóthová- paťa, Viktória Štecová- viki, Martin Podraný- maťo, Kristián Hajduk-
kiko, Samuel Bálint- samo, Tomáš Popadák- tomaš, Magdaléna Podraná-
magda, Jakub Ivančo- ivi

Riaditeľňa

Pán riaditeľ dnes odpovedá na týchto päť zvedavých otázok svojich žiakov:

Čakajú nás v tomto školskom roku nejaké novinky

Voľajaké prevratné novinky v tomto školskom roku neočakávam. Skôr by som len vyzdvihol pokračovanie aktivít : lyžiarsky výcvik, plavecký výcvik, spoluprácu so ZUŠ Sečovce. Asi najväčšie novum je činnosť súkromného CVČ na našej škole a tým aj priestor na rozvíjanie florbalu a volejbalu na škole. Veľmi by som privítal aj ďalšie nápady od Žiackeho parlamentu.

Aký je váš názor na e-learning? Nezaťažuje to podľa vás žiakov?

Úprimne poviem, že NEVIEM ☺. E-learning je už neoddeliteľnou súčasťou modernej školy. Keďže aj my sa chceme radiť medzi takéto školy, tak sme ho začali využívať pred dvoma rokmi. V tomto školskom roku sme sa do toho pustili spolu s ôsmakmi, lebo je to trieda, v ktorej každý žiak má prístup na internet. Keď náhodou je nejaký problém s internetom, tak ho môžu využiť v našej učebni. Čas ukáže..... Jedno však viem určite. Najviac zaťažuje učiteľa – pripraviť e-learning, pripraviť úlohy, opraviť, komunikovať aj o 22,30 hod. ☺! Je to veľmi náročné na čas, ale žiaci to nevidia. Pre žiaka asi najväčšia

výhoda e-learningu je tá, že pri riešení úloh môžu použiť všetky možné aj nemožné ťaháky.

Nám sa veľmi páčilo divadelné predstavenie Čardášová princezná. Sme radi, že škola podporuje kultúrne aktivity. Aký je váš názor na divadlo? Navštevujete ho často?

Vzhľadom na vzdialenosť a zaneprázdnenosť už veľmi zriedka. Ale divadelné predstavenia sa mi páčia. Je tam fascinujúci, elektrizujúci kontakt s hercami. A v hĺbkovej podstate aj dobrý učiteľ musí byť tak trochu dobrým hercom.

Plánujete pokračovať v rekonštrukcii telocvične, prípadne dovybaviť ďalšie triedy novými lavicami?

Áno! Meškanie odstránenia tejto boľačky ma už veľmi trápi. Žiaľ je to priamo závislé od finančných prostriedkov. Čiže dúfam, dúfam, dúfam...

Páči sa vám spev pána školníka? (Nám, áno!)

Ha! Odpoveď je veľmi jednoduchá! Ujo školník vniesol do našej školy nielen „technický poriadok“, ale každý deň aj kusisko dobrej nálady. ☺

Čo by ste si želali pod stromček

Pekné zimné počasie, sneh, ľad, pokoj, mier v duši všetkým ľuďom dobrej vôle!
P.S. A pre deti bohatého Ježiška.

Biele pastelky

Biela pastelka je verejná zbierka, ktorá aj vďaka vašej pomoci zlepšuje životy tých, ktorí musia zrak nahradiť inými zmyslami. Cieľom zbierky je získanie finančných prostriedkov na podporu ľudí so zrakovým postihnutím. Výnos Bielej pastelky bude použitý na financovanie aktivít, ktoré nevidiacim a slabozrakým ľuďom pomáhajú začleniť sa do bežného života.

Aj žiaci našej školy sa zapojili do tejto milej akcie. Oslovili mnohých spolužiakov, učiteľov i obyvateľov našej obce.

Reakcie boli naozaj pozitívne. Prispeli skoro všetci oslovení, malí (ako vidieť na fotke), a aj veľkí. Všetkým, ktorí prispeli zo srdca ďakujeme.

Divadlo v škole

Žiaci 1. stupňa sa zabavili na divadelnom predstavení Pyšná princezná. Páčili sa im najmä veselé pesničky a vtipné grimasy herca v úlohe maliara a princa.

Ľudské práva očami detí

Minister zahraničných vecí Miroslav Lajčák ocenil literárne práce našich žiakov Kristíny Šepelákovej a Kristiána Hajduka čestným uznaním. Práce na tému Ľudské práva očami detí boli uverejnené v predchádzajúcom čísle nášho časopisu.

Oceneným žiakom gratulujeme aj v mene našej redakcie, pretože sú jej najaktívnejšími prispievateľmi a zároveň im želáme veľa, veľa tvorivých nápadov.

pat'a, kika

Jeseň v škole

Ekologický deň

Október sa už tradične nesie v duchu ekológie. Aj v tomto školskom roku sme si skrášili svoje okolie. Je logické, že burina narastie každý rok, lístie zo stromov opadá tiež každý rok. Prečo je však náš park každoročne plný odpadkov, to nám veru nie je jasné. Na obrázkoch dole vám prinášame dve podoby nášho parku. Sami si vyberte, ktorá z nich je pre vás tá krajšia. mat' o

Halloweenska výzdoba

Parchovianska kňažná

ivi, kiko

Takto sme nazvali našu halloweensku star- najkrajšiu halloweensku dekoráciu, ktorú sme poslali na Noc strašidiel do Bojnického zámku.

Halloween

Tohtoročná halloweenska párty sa niesla v znamení tých najpestrejších masiek. V súťaži o najlepšie vyzdobenú triedu zvíťazili žiaci 5.A. Špeciálne poďakovanie v mene školského parlamentu vyjadrujeme moderátorke párty- p. u. Polákovej.

Rozhovor

V dnešnom čísle vám prinášame zaujímavý rozhovor s naším novým učiteľom angličtiny Bc. Milošom Janokom.

Ako sa vám páči na našej škole?

Škola je miestom s množstvom mladých ľudí, ktorým nechýba ostrosť myšlienky a zmysel pre humor a túžba naplniť svoje ideály. Je možné pracovať v príjemnejšom prostredí ako toto.

Vedeli by ste si predstaviť aj dlhšie pôsobenie na našej škole?

Patrím medzi tých, ktorým predstavivosť nechýba a nebránia sa novým skúsenostiam. Verím v pozitívnu karmu a preto sa novému a nepoznanému rád odovzdám.

Ste spokojný s našou angličtinou?

Byť s niečím spokojný ja veľmi pohodlné. Nikdy sa neuspokojím s tým, čo robím, angličtinu nevynímajúc. Na hodinách angličtiny sa mi páči prístup mnohých z vás. Za krátky čas ste sa posunuli výrazne vpred a to je pre mňa najlepšou odmenou a potvrdením, že to, čo robíme, robíme dobre. Vďaka Vám.

Učia sa vám lepšie dospelí alebo žiaci základnej školy?

Učenie je proces, ktorý nás sprevádza celým našim životom. Môj najmladší žiak má 6 rokov, najstarší nedávno oslávil 70. Rád učím každého, kto sa učiť chce a má angličtinu rovnako rád ako ja. (alebo aj viac!)

Boli ste istý čas v Anglicku. Ako na vás zapôsobila táto krajina?

Vycestovať do Anglicka bol môj detský sen. Najlepšou skúsenosťou pre mňa bola možnosť spoznať množstvo rozličných kultúr a prístupov k životu ako takému. Nikde na svete nie je život bezproblémový, vrátane Británie. V čom nám Briti môžu byť príkladom je veľmi dobre prepracovaný sociálny systém.

Podporujete nejakú charitatívnu činnosť? Aký je váš názor na tento druh činnosti?

Vykonávať aktívne akúkoľvek charitatívnu činnosť je nesmierne záslužná vec. Je medzi nami mnoho ľudí, ktorí v živote nemali toľko šťastia ako my a sú na našu pomoc odkázaní. Bohužiaľ, i v našej krajine je množstvo podvodníkov, ktorí pod záštitou charity vyvíjajú činnosť smerujúcu k ich obohateniu. Čo sa týka mňa adresnú pomoc akéhokoľvek druhu nezvyknem odmietnuť.

Venujete sa nejakému športu? Čo vám prináša tento šport?

Osobne preferujem individuálne športy (posilňovanie, cyklistika) podporujúce schopnosť vedieť premôcť sám seba. Šport pre mňa nie je iba relaxom a zábavou, ale hlavne zdrojom získavania energie a chrámom duchovnej obrody.

kika

Čardášová princezná

Aj v tomto školskom roku sme sa vybrali do Košíc do divadla. Predstavenie Čardášová princezná nás naozaj nadchlo. Zaujímavý dej, vtipné scény, pekné piesne a tance nás

presvedčili, že umenie má naozaj čosi do seba.

Vyzdvihnúť by sme chceli výkony Filipa Túmu (grof Kaučiáno) a Róberta Šudíka (čašník Miško). A vôbec nevadilo, že predstavenie trvalo až tri hodiny, pretože sme sa bavili od začiatku až do konca. Ďakujeme za príjemný umelecký zážitok.

Parchoviansky kaštieľ

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami za siedmimi dolami bola raz krásna dedina, ktorá sa volala Parchovany. Ľudia tu boli milí, láskaví a priateľskí. Mali jedného grófa, ktorý sa volal Gejza Andráši. Bol veľmi múdry a oddaný svojmu ľudu. Mal veľkolepý a skvostný kaštieľ, ktorý mu dal postaviť Manó Andráši približne v roku 1860 s kaplnkou.

Okolo kaštieľa čoskoro vyrástol pekne upravený park a veľký poľovnícky revír, v ktorom sa uskutočňovali veľkolepé pohony na líšku.

Začiatkom augusta roku 1901 kaštieľ za neznámych okolností zhorel, ale bol čoskoro obnovený Gejzom Andrášim. Parchoviansky kaštieľ bol vo svojej dobe považovaný za jeden z najkrajších kaštieľov v celom Uhorsku. Základ kaštieľa tvorila budova tvaru písmena L. Na prízemí, v hlavnom krídle, sa nachádzala biliardová sála s mozaikovou dlažbou, potom rytierska sála, grófova pracovňa a fajčiareň, host'ovská izba, knihovňa, izba pre služobníctvo a kúpeľňa. Na poschodí boli salóny, spálne členov rodiny a jedáleň. V bočnom krídle, na prízemí, sa rozprestierala

veľká kuchyňa, na poschodí zasa príručná knižnica, detské izby, učebňa a izby vychovávateľ'ov.

Miestnosti boli zariadené starožitným nábytkom, obrazmi starých maliarov a inými umeleckými predmetmi. Kaštieľ stál uprostred rozsiahleho parku. Definitívny koniec kaštieľa znamenali až udalosti 2. svetovej vojny. Gróf Gejza Andráši sa oženil s rakúskou grófkou Eleonórou Kaunitz zu Reitberg. Bol výborným poľovníkom ako sa na správneho grófa patrí. Pôvodný kostol stál ešte pred 15. stor. Roku 1437 v ňom pôsobil farár Martin a zasvätený bol sv.

Štefanovi. Zbúraný bol roku 1899. Výstavba sa začala v tom istom roku ako bol zbúraný. Vysvätený bol 8. decembra 1900. Stojí tu dodnes. Pod'me do súčasnosti. Dnešné Parchovany: neogotický rímsko-katolícky kostol máme dodnes, interiér je prekrásny, pôvodný píšťalový orgán, vitrážové okná. Máme tu aj vynovenú základnú školu, futbalové ihrisko, nákupné stredisko, cintorín a mnoho ďalších vecí. Vidíme, že v Parchovanoch sme mali bohatú históriu, grófa Andrášiho, stratený kaštieľ, kostol i park. musíme si vážiť našu prekrásnu dedinu.

Kristínka, 6.A

Zlatá brána

Mala som vtedy asi toľko rokov ako vy,“ preniesla sa prababka do histórie a začala rozprávať zaujímavý príbeh, „Moja prababka, volala sa Zuzka, mala v tom čase dvadsaťdva rokov. Bola z desiatich detí a ich rodina žila z ruky do úst. Jedného dňa za ňou pribehla na pole jej mladšia sestra a už zďaleka kričala: „Zle je! Otec nám umreli!“ Hodila motyku na zem a utekala domov.

O tri dni bol pohreb. Zišla sa na ňom takmer celá dedina. Jej otec bol veľmi dobrý človek a vychýrený parchoviansky kováč. Aj sám gróf Andráši si k nemu dával podkúvať kone.

Pán gróf prišiel až dva dni po pohrebe. Zuzka bola práve vtedy na dvore. Keď uvidela kto sa blíži k ich domu, rýchlo si utrela ruky do zástery a utekala otvoriť bránu. Pán gróf vošiel aj s celou promenádou chlapov s perečkami na hlave. Zoskočil z koňa a uzdu podal jednému vyperečkovanejmu. Zuzka sa uklonila, ako sa patrilo.

„Budte pozdravený, pán gróf,“ pozdravila sa.

„Dobrý deň aj tebe, spanilá deva. Kde sa nachádza pán otec? Kone by potrebovali podkuť,“ odzdravil jej gróf a dával si dole jazdecké rukavice.

„Nepoteším vás, pán gróf. Otec je už pod čiernou zemou. No jeho najstarší syn, môj brat, zaujal jeho miesto. On vám kone zaiste podkuje.“

„To mi je naozaj ľúto, ale ak tvojho brata zaučal tvoj otec, tak to bude určite dobre urobené.“

„Dobre, pošlem poňho.“ Zavolala si svoju mladšiu sestru a poslala ju pre brata na pole. „Môžem vás zatiaľ ponúknuť?“ usadila ho a utekala po misu s buchtami. Položila ju pred grófa a odbehla aj po krčah s mliekom. Medzitým sa vrátil aj jej brat a pustil sa do roboty. Pán gróf sa zatiaľ rozprával so Zuzkou.

Veľmi sa mu páčila, a preto jej navrhol, aby prišla pracovať do kaštieľa.

„Ale prosím vás, čo by som tam ja, nevzdelaná a chudobná robila?“ začervenala sa.

„Mohla by si pracovať ako slúžka,“ navrhol jej. Ešte chvíľku sa dohadovali. Napokon pristala.

Na ďalší deň skoro ráno sa vychystala a vybrala sa do kaštieľa. Zaučila sa rýchlo, práca jej išla od ruky. Pracovala tam tri mesiace, keď si ju pán gróf zavolať do salónu. Išla tam so stiahnutým srdcom, bála sa, že niečo urobila zle. Často ju síce pozoroval pri práci, no nevedela, prečo to robí.

Grófa našla stáť pri okne. Začul jej kroky a obrátil sa k nej. Usmieval sa od ucha k uchu. Nikdy sa pred služobníctvom takto nesprával.

„Zuzka,“ oslovil ju menom, „konečne si prišla. Rád by som sa s tebou pohovárал. Nemohol som to urobiť pred ostatným služobníctvom. Poviem ti to úprimne. Už dávnejšie si sa mi zapáčila. Pozval som ťa pracovať do kaštieľa nielen preto, lebo ti umrel otec, ale aj preto, lebo som ťa chcel vídať častejšie. Zuzka, ak by som ti navrhol, aby si sa za mňa vydala, pristala by si?“ Zuzku to zaskočilo. Nevedela, čo na to povedať.

„Pán gróf,“ začala pomaly, „Neviem, čo na to povedať. Nemôžem sa za vás vydať. Nehnevajte sa preto na mňa. Lúvim chlapca z dediny. O rok sa vezmeme.“ Zuzka sklopila oči.

„Aha, chápem. Neboj sa, nehnevám sa. No je tu ešte jedna vec, o ktorej by som ti rád povedal. Je to tajomstvo. Nevie o ňom nikto, len ja a tvoj nebohý otec.“ Vzal ju za ruku a viedol dole a potom von do hustého krovia. Skrývala sa tam malá kôľňa, ktorá sa už nepoužívala. Gróf vytiahol z vrecka kľúčik a odomkol dvere. Vzal do ruky fakľu, ktorá horela na stene. Pred nimi sa objavilo strmé schodisko. Kráčali po ňom až celkom dole. Na konci schodiska sa objavila brána. Keď na ňu gróf posvietil fakľou, zaleskla sa.

„Veď je zo zlata!“ zvolala Zuzka.

„Áno, uhádla si. Je to zlatá brána, ktorú vyrobil tvoj otec.“ Potvrdil gróf. Vybral z vrecka ďalší kľúč a odomkol ním bránu. Naznačil Zuzke aby vošla. Tá ho poslúchla. Za bránou ju čakalo ešte väčšie prekvapenie. Stál tam koč, tiež celý zo zlata.

„Nastúp Zuzka,“ prikázal gróf, „tento koč ťa odvezie na miesto, ktorého si hodna.“

Zuzka nastúpila a gróf si sadol na miesto kočiša. Cesta Zuzke zbehla rýchlo, obdivovala totiž podzemnú chodbu, po ktorej sa viezli. Napokon koč zastal. Gróf jej prišiel otvoriť dvere a ona vystúpila pred ďalšou bránou, ktorá už nebola zlatá, ale len drevená. Vstúpili do nej a točitým schodiskom vyšli hore. Gróf otvoril dvere a ocitli sa v ďalšej kôlni. Vyviedol ju von. Oslepilo ju také ostré svetlo. Keď si zvykla, uvidela pred sebou malebný zмок.

„Kde sme?“ opýtala sa grófa.

„Na Krásnej Hôrke. Ak sa za mňa vydáš, toto všetko môže byť tvoje.“ vravel jej gróf, keď ju vodil po zámku.

„Je to tu krásne, no ja o to nestojím. Zvykla som si na svoj chudobný život, na ktorom by som nerada niečo menila a už som sa sľúbila inému,“ namietla Zuzka.

„Všetko odo mňa odmietaš. Prijmi aspoň niečo, čo je vlastne od tvojho otca. Keď dorobil zlatú bránu, vyplatil som mu za ňu tisíc dukátov. Na ďalší deň však prišiel tvoj otec ku mne do kaštieľa a túto truhlicu s dukátmi mi vrátil. Povedal mi, že tieto peniaze mám uchovať, ak by sa mu niečo stalo a mám ich dať tebe. Preto ich prijmi ako súčasť tvojho vena.“ vravel jej gróf a podával jej truhlicu. Zuzka ju otvorila a v nej sa ligotali dukáty. Do očí sa jej tísli slzy.

„Otec na nás vždy mysleli,“ povedala.

A tak sa chýrny parchoviansky kováč aj po smrti postaral o svoju rodinu.“ Zakončila prababka svoje rozprávanie.

kika

ROMANO SLOVOS

Máte radi darčeky, určite áno. Tak vám prinášame príbeh o deťoch, ktoré boli zvedavé a hľadali svoje darčeky.

Karačoňa darčekos

Avl'a o šil. Avle andale škola. Terdžile paže oblaka. Dikl'a pale oblaka sale perel jiv.

„ Džas teroden o darčeky,“ phenel Karol'.

„ Aved!“ phenel Mirka.

Dikelas šadzik. Dikl'e are skriňa, are stolovka, tolothan. Narakle nič.

„ Avéd andro la babka kero kher,“ phenel Karol'.

Aesas oden! Are skrini esas papučky, štrenfli, cvedros, the ceplaky. Paž oblako gej'l'a e babka. Fest pan'l'a e skriňa. Takoj bešle.

„ So sal ajso cicho?“ puč'l'a e babka.

„ Meča dikav sar del jiv,“ razva pendža e Karolis.

„ Ima san lače čave,“ pendža babka. Mat'o, Magda, žiaci 4.B

Vianočná škola

PROSBA dieťaťa

Každý večer pri okienku malá Zuzka sedáva,
čo si prosí na Vianoce do nebíčka rozpráva.
„Ach, Ježiško, daj mi, prosím, nech ma ľúbia rodičia,
k tomu dáky pekný darček, čo bratovi požičiam.
Celý rok som poslúchala, mám jednotky v škole, vieš?
Splň mi prosbu, nech sme zdraví a aj šťastní k tomu tiež.“
Padá sniežik, noc je tichá, tajná chvíľa nadišla,
žiarí stromček, horí sviečka,.....Ježiško ju vyslyšal.

Už sa blíži

Už sa blíži, už sa blíži
narodenie Ježiška.

Už sa teším, keď pod
stromkom
svoje deti postískam.

Keď im očká zažiaria
z tej vianočnej nádhery,
že Ježiško dary poslal,
každý večer uverí.

Je to kúzlo každých Vianoc,
srdce šťastím poskočí.
Láska hreje moju dušu,
slza vchádza do očí.

Kiežby každý na tej zemi
nebol v tú noc sám.

Ale sú tu veru takí...
...verte, pravdu mám...

Vianoc čas

Stal sa zázrak, milí moji,
zobudím sa,

V izbe krásny stromček stojí.

Neviem, či sa mi to

všetko iba nezdá,

Celý pekne vyzdobený,

Na vrchu je hviezda,

Na konári celé rady

lesklých ozdôb, čokolády

A hviezdičky z prskavky

sypú svetlo vôkol seba

Ako z milej rozprávky.

Je to krása všetkých krás,

už viem,
zavítal k nám Vianoc čas.
Vianočné prekvapenie

Už nám stromček v izbe
svieti,
už je to tu milé deti!
Pod stromčekom balíčky,
už je to tu, detičky!

Hneď som siahol po balíčku,
vtom som pozrel na
mamičku.

V očiach jej dnes radosť
svieti,
všimli ste si, milé deti?

Ocko má tiež úsmev v tvári,
pozrite sa moji malí.
Už to viem a poviem vám,
na Vianociach čo rád mám.

Pohodu a lásky dosť,
malým, veľkým pre radosť.
Pozvanie k štedrému stolu
A to, že sme všetci spolu.

Vianočné prekvapenie

Už nám stromček v izbe
svieti,
už je to tu milé deti!
Pod stromčekom balíčky,
už je to tu, detičky!

Hneď som siahol po balíčku,
vtom som pozrel na
mamičku.
V očiach jej dnes radosť
svieti,
všimli ste si, milé deti?

Ocko má tiež úsmev v tvári,
pozrite sa moji malí.
Už to viem a poviem vám,
na Vianociach čo rád mám.

Pohodu a lásky dosť,
malým, veľkým pre radosť.
Pozvanie k štedrému stolu
A to, že sme všetci spolu.

Vianočné prekvapenie

Už nám stromček v izbe
svieti,
už je to tu milé deti!
Pod stromčekom balíčky,
už je to tu, detičky!

Hneď som siahol po balíčku,
vtom som pozrel na
mamičku.

V očiach jej dnes radosť
svieti,
všimli ste si, milé deti?

Ocko má tiež úsmev v tvári,
pozrite sa moji malí.
Už to viem a poviem vám,
na Vianociach čo rád mám.

Pohodu a lásky dost,
malým, veľkým pre radosť.
Pozvanie k štedrému stolu
A to, že sme všetci spolu.

Vianočné prekvapenie

Už nám stromček v izbe
svieti,

Perel meko jiv

Bešel šil pažo peckos.
Barvaj kaša le čavoreske.
Cha miro čavoro, fadžindža
a fadžindža cha keci kames,

už je to tu milé deti!
Pod stromčekom balíčky,
už je to tu, detičky!

Hneď som siahol po balíčku,
vtom som pozrel na
mamičku.

V očiach jej dnes radosť
svieti,
všimli ste si, milé deti?

Ocko má tiež úsmev v tvári,
pozrite sa moji malí.
Už to viem a poviem vám,
na Vianociach čo rád mám.

Pohodu a lásky dost,
malým, veľkým pre radosť.
Pozvanie k štedrému stolu
A to, že sme všetci spolu.

kika, kiko, magda, maťo, viki

Pre gel'a le kopenca, le malenca,
Akanakes anda lo baros košos.
Perel meko jiv.
Tajsa rači pališ,

Zoralo ino, barila are vyška le vriskoha ode, av cihones,
A jek o gel'a het. o vakerel asal.

Vinše

Ja som chlapec veľmi malý, mňa môj otec k vám poslali,
žeby ste mi dačo dali, ale chytro, lebo mi už v bruchu svitlo.

A ja malý vinšováčik, vinšujem vám za koláčik,
korunku mi dajte, zbohom ostávajúte.

Ja maličký, neveličký, pýtam sebe do kapsičky
kus koláča, kus mrváča, vypustím vám z kapsy vtáča.

Podťte chlapci k nám, koledu vám dám.

Po oriešku, po jabíčku, oblečte sa do kožúšku
Budem spievati, koledovati.

Pri dverách stojím, psíka sa bojím,
pes do mňa vrčí, kapsa mi trčí,

dajte že mi koláča, nech mi kapsu vytláča!

Ja som Hanka veľmi malá, mňa mamička k vám poslala.

Však je vám to dobre známo, že som ja neprišla darmo:
do svetříčka dve vajíčka a do vačku jednu kačku!

Ja som malá maličičká, poslali ma má mamička,
žeby ste mi dačo dali, do fertyšky zaviazali,
do fertyšky koláčik a do rúčky turáčik!

Spievame deduško koledy, dajte nám oriešky aspoň tri
Ak nedáte oriešok, vezmeme si kožúšok.

Hej, koledník Štefan, kamže nesieš ten džbán?

Čo mi pokoj nedáte! Šmykol som sa na ľade.

Psy sa k nemu zbehli, maškrtky mu zjedli.

Vitaj Ježiško malý, v tejto malej maštali.

Ja ti oferujem hrozna za košíček,
ešte k tomu medu hrncíček, ešte k tomu také jabíčko,
ako moje srdiečko.

**Zima je, zima je, puste nás dnu, zaspievali sme už pieseň jednu
Zamrzli nám už aj nohy, uši. Aj ten náš Dunčo už v búde čuší.
Keby ste nám dali maku, nájdeme Ďurovi dievku dáku.
Keby ste nám dali koláčika, nájdeme Zuzanke šuhajíka.**

**Do školy nechodím a viem vinšovaťi,
tak si pohútajte, čo mi máte dati
Ak mi nič nedáte, hanbu si získate
Alebo ste skúpi, alebo nič nemáte.**

**Štedrý večer prišiel pekne – krásne. Poprebúdza starodávne básne,
v jednej orechový koláč vonia, v druhej zvonce na jedličke trónia,
v tretej do oblôčkov hviezda svieti... Pokým svieti, večer neodletí.**

**Hľadajú oslík i jahniatko, v jasličkách jediné dieťaťko
Dupkajú v snehu krok čo krok, dieťaťko nájdú každý rok.**

**Na tieto radostné sviatky vinšujeme život sladký.
Veselé vianočné hody, spievajte dievky koledy.
O tom, čo sa v skutku stalo, že sa ľuďom narodilo dieťaťko
Po tme leží, nemá sviečky na nebi svietia hviezdíčky
To ktoré nám otec dáva samom snahu a nič nemá, dieťaťko.
Narodil sa valaštek, ušime mu kožuštek,
taký pekný chlpatý, od hlavy až po päty.**

**Za koledu ďakujeme zdravia, šťastia vinšujeme.
Žeby ste nám zdraví boli a na rok sa polepšili.
Tak to Bože daj.**

Mikuláš

Čo vám prajeme na Mikuláša, milí spolužiaci? Kika, paťa

Nech čert vás večer
nevýpráši! Nech vás
ľúbia všetci vaši!

Do čižmy kopec
sladkostí a k tomu
plno, plno radosti.

Dobří anjeli našej
školy.

Vaše rozžiarené tváre, vinše i pesničky svedčili o tom, že Mikuláša naozaj čakáte.

Boli ste teda celý rok dobrí?

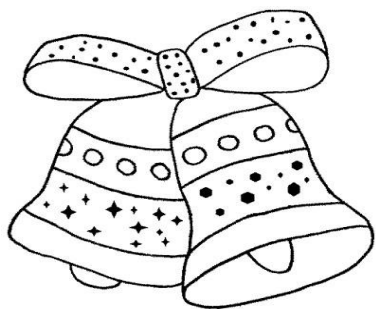
Škôlkari a žiaci prvého stupňa určite áno. Pripravili si dokonca aj čižmičky. Dokonca sa veľmi nebáli ani čertov!

Na hornom stupni bolo veselo. Niežeby žiaci nebudaj Mikulášovi veľa spievali či recitovali, ale skôr sa potešili čertom a niektorí sa z nimi cez prestávku aj ponaháňali. Takže veselí a zamazaní môžeme Mikuláša čakať aj na budúci rok.

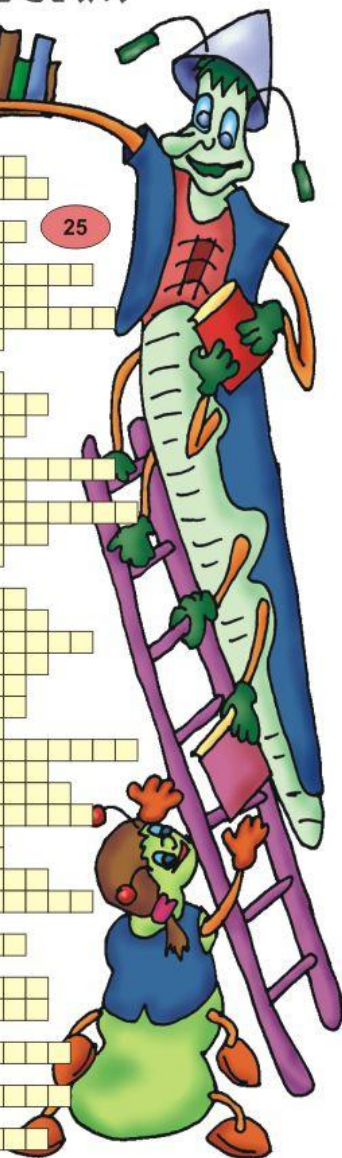
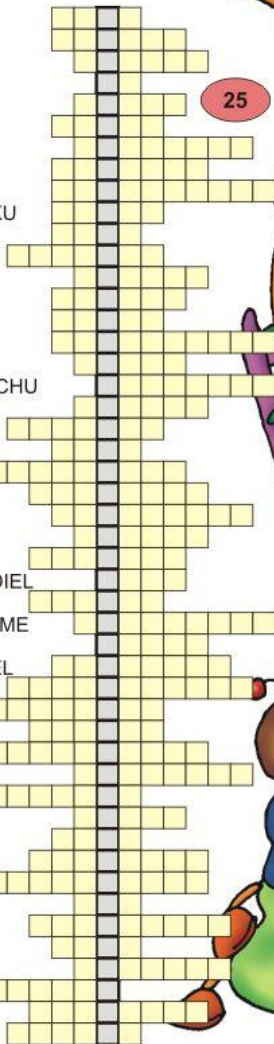

ROZMÝŠĽAJ HLAVIČKA

25

NÁRODNÝ STROM SLOVÁKOV
 NAJVYŠŠÍ ŽIVOČÍCH NA ZEMI
 HLAVNÉ MESTO CHORVÁTSKA
 CHEMICKÁ ZNAČKA VÁPNIKA
 NAJVÄČŠÍ LES NA NAŠEJ PLANÉTE
 PRVÝ ŽIVÝ TVOR V KOZME (MENO)
 NAJVÄČŠIA PYRAMÍDA
 SYMBOL HOLANDSKA (KVET)
 OBRÁZKOVÉ PÍSMO
 PRVÝ NÁRODNÝ PARK NA SLOVENSKU
 HMOTA VYTEKAJÚCA ZO SOPKY
 NAJVÄČŠIA PLANÉTA
 NAJRÝCHLEJŠÍ ŽIVOČÍCH
 SYMBOL ARKTÍDY
 VRCH - DOMOV GRÉCKYCH BOHOV
 NAJVÄČŠÍ AFRICKÝ OSTROV
 NAJDLHŠIA RIEKA V EURÓPE
 PRÍSTROJ NA MERANIE TLAKU VZDUCHU
 NÁRODNÝ VRCH SLOVÁKOV
 SOPKA VEZUV ZNIČILA MESTO
 NAJVÄČŠÍ Z GRÉCKYCH BOHOV
 PRVÝ ČLOVEK NA MESIACI
 NAJVÄČŠIE EURÓPSKE JAZERO
 NAŠA LADOVÁ JASKYŇA
 RÍMSKA BOHYŇA LÁSKY A KRÁSY
 NAJVÄČŠÍ OSTROV
 NAJVÄČŠÍ A NAJĽUDNATEJŠÍ SVETADIEL
 NAJHLBŠIE JAZERO NA ZEMI
 PRÍSTROJ NA MERANIE OTRASOV ZEME
 LEKÁR STROMOV
 VTÁK S NAJVÄČŠÍM ROZPÄTÍM KRÍDEL
 PRVÝ NÁRODNÝ PARK NA SVETE
 NAJMENŠÍ SVETADIEL
 NAJVÄČŠIA PÚŠŤ
 SŤAHOVAVÝ VTÁK
 VLÁDNUCA RODINA
 NAJHLBŠIA PRIEKOPA
 SYMBOL AUSTRÁLIE
 NAJĽUDNATEJŠÍ ŠTÁT
 NAJVYŠIE POHORIE NA SVETE
 NAJVYŠŠÍ AFRICKÝ VRCH
 NAJDLHŠIA SLOVENSKÁ RIEKA
 NAJVÄČŠÍ ŽIVOČÍCH
 NAJVÄČŠÍ OCEÁN
 SYMBOL ANTARKTÍDY
 HLAVNÉ MESTO MAĎARSKA
 NAJSKROMNEJŠÍ IHLIČNATÝ STROM
 ČO JE POTRAVOU PANDY

Veselé Vianoce

a šťastný Nový rok